

§ 21. Arbejdernes beklædning skal være afpasset efter arbejdets art. Hvor væsentlige sundhedsmæssige hensyn gør særligt arbejdstøj påkrævet, kan tilsynet give påbud herom. Arbejdsministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvem der skal afholde udgifterne til påbudt arbejdstøj.

Stk. 2. Er det ikke på anden måde muligt at beskytte arbejderne mod ulykkesrisiko eller sundhedsfare, skal der, hvor det er praktisk muligt, anvendes særlige beskyttelsesmidler, såsom hensigtsmæssige arbejdsklæder, handsker, sikkerhedsbælter, hoved-, øjen- og åndedrætsværn. Arbejdsministeren kan fastsætte bestemmelser om konstruktion, afprøvning og benyttelse af personlige beskyttelsesmidler og om, hvem der skal afholde udgifterne hertil.

Stk. 3. Arbejderne er forpligtet til at anvende det påbudte særlige arbejdstøj og de påbudte beskyttelsesmidler.

§ 22. I virksomheder og ved arbejde, der er omfattet af denne lov, skal der findes de efter det stedlige arbejdstilsyns skøn fornødne midler til førstehjælp i ulykkestilfælde, ligesom det stedlige arbejdstilsyn kan påbyde indretning af særlig skadestue i større virksomheder, hvis det findes påkrævet.

§ 23. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om lægeundersøgelse af arbejdere til forebyggelse og bekæmpelse af erhvervssygdomme og sundhedsfare.

§ 24. For virksomheder, hvor der beskæftiges mindst 10 arbejdere, kan arbejdsministeren fastsætte regler om det interne sikkerhedsarbejde, herunder om sikkerhedsrepræsentanter, sikkerhedsgrupper og sikkerhedsudvalg.

Kapitel 4.

Arbejdstid m. v.

A. Hvileperiode.

§ 25. Arbejdstiden skal tilrettelægges således, at der i hvert døgn gives arbejderne en hvileperiode af mindst 11 på hinanden følgende timer.

Stk. 2. Hvileperioden kan nedsættes til mindst 8 timer ved:

1. arbejde i fiskeindustrianlæg i højsæsonen,

2. arbejde i bygge- og anlægsvirksomhed i højsæsonen,
3. ordinært holdskifte i virksomheder, der arbejder i flerholdsdrift,
4. Skiftehold i virksomheder, der arbejder i flerholdsdrift, når der lokalt er enighed herom,
5. lastning og losning og nødvendige arbejder i tilslutning hertil, såsom lager- og pakhusarbejde, samt
6. arbejde i landbrug.

§ 26. Det stedlige arbejdstilsyn kan efter ansøgning tillade nødvendige afvigelser fra § 25, når

1. naturomstændigheder, ulykker, maskinsammenbrud eller andre lignende uforudsete begivenheder forstyrrer eller har forstyret den regelmæssige drift, dog kun for en nærmere begrænset tid og kun, indtil regelmæssig drift er genoprettet,
2. arbejdets udførelse efter dets art ikke kan opsættes,
3. særlige arbejdsområder eller særlige arbejdsformer gør en afvigelse nødvendig.

Stk. 2. Når en uforudset forstyrrelse eller skade kræver uopholdelig udbedring, eller når arbejdets udførelse efter dets art ikke kan opsættes, kan § 25 fraviges uden forudgående tilladelse. Det stedlige arbejdstilsyn skal snarest muligt underrettes om arbejdets påbegyndelse og kan træffe bestemmelse om hviletiden under resten af arbejdet.

B. Søn- og helligdagsfrihed.

§ 27. Arbejdere må ikke regelmæssigt beskæftiges i et søn- eller helligdagsdøgn, medmindre helligdagsarbejdet tilfredsstiller et samfundsbehov eller er nødvendigt for at bevare værdier. Helligdagsdøgnet skal ligge inden for tidsrummet fra kl. 22 aftenen før helligdagen til kl. 8 dagen efter helligdagen.

Stk. 2. Som erstatning for den fritid, som arbejdere mister ved regelmæssigt søndagsarbejde, skal der så vidt muligt gives dem anden samlet fritid ved bortfald af tilsvarende antal arbejdstimer.

C. Børn og unge menneskers arbejde.

§ 28. Til erhvervmæssigt arbejde, bortset fra undtagelserne i stk. 2 og 3, må børn